

Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının 21. YY Beceri Öz Yeterliklerinin İncelenmesi; Öğrenme Kavramı ve Küçük Çocukların Yaşam Başarısı

Investigation of the 21st Century Skills Self-Efficacy of Preschool Teacher Candidates; Concept of Learning and Life Success of Young Children

Öznur ARSLAN NİZAM^{ID}, Ezgi AKŞİN YAVUZ^{ID}

ÖZ

Amaç: Bu çalışma okul öncesi öğretmen adaylarının 21. YY becerilerine yönelik öz yeterlik algıları ile öğrenme kavramı ve çocukların yaşam başarısı kazanması için öğrenmesi gereken temel beceriler hakkındaki görüşlerini incelemeyi amaçlamaktadır.

Yöntem ve Araçlar: Araştırmanın çalışma grubunun belirlenmesinde küme örnekleme yönteminden faydalanılarak toplam 14 farklı üniversiteden okul öncesi öğretmen adaylarına ulaşılmıştır. Çalışma grubunu 200 son sınıf okul öncesi öğretmen adayı oluşturmaktadır. Karma araştırma yöntemlerinden açıklayıcı ardışık desen kullanılarak tasarlanan araştırmada; nicel verileri derlemek üzere bir ölçek, nitel veriler içinse yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır.

Sonuçlar: Araştırma bulgularının incelenmesi sonucunda okul öncesi öğretmen adaylarının 21. YY becerilerine yönelik öz yeterlik algılarının ölçme aracından alınabilecek orta puan değerinin üzerinde olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Çalışma grubu içinde 21. YY becerileri bakımından grup puan ortalaması üzerinde ve altında puanlar alan öğretmen adaylarının öğrenmeye ilişkin tanımları ile çocukların yaşama hazırlanma sürecinde öğrenmesi gereken temel becerilere ilişkin görüşlerinin birbiri ile çoğunlukla benzer olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: öz yeterlik algısı, 21. YY becerileri, okul öncesi eğitim, okul öncesi öğretmen adayı, öğrenme, yaşam başarısı

ABSTRACT

Purpose: This study aimed to investigate pre-school teacher candidates' self-efficacy perceptions regarding 21st century skills and their views on the concept of learning and the basic skills that children need to learn to achieve success in life.

Method and Materials: In determining the study group, pre-school teacher candidates from 14 different universities were reached by using the cluster sampling method. 200 senior pre-school teacher candidates took part in the study. As a kind of the mixed research methods, explanatory sequential design was used in the study. Quantitative data were collected using scales was used and for qualitative data using a semi-structured interview form.

Results: As a result of the examination of the research findings, it was concluded that the 21st century skills self-efficacy perception of the pre-school teacher candidates is above the mean score that can be obtained from the measurement tool. It was concluded that the pre-service teachers who scored above or below the group average in terms of 21st century skills in the study group were mostly similar in terms of their definitions of learning and the core skills that children should gain in the process of preparing to life.

Keywords: self-efficacy perception, 21st century skills, pre-school education, pre-school teacher candidates, learning, life success

* "This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International License

** Bu araştırma sorumlu yazarın yüksek lisans tez çalışmasından türetilmiştir.

*** Bu araştırma, Trakya Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Birimi (TÜBAP) tarafından 2021/26 proje numarası ile desteklenmiştir

Sorumlu Yazar/Correspondence Author: Öznur Arslan Nizam (Marmara Üniversitesi İstanbul, Türkiye)

E-posta/E-mail: oznurarslan@gmail.com

Geliş Tarihi/Received: 22.08.2023

Kabul Tarihi/Accepted: 01.12.2023

Ç. Yayınlanma Tarihi/Online Published: 31.05.2024

GİRİŞ

21. yüzyıl, mesleki anlamda değişimlerin yanında öğrenme stillerinde değişim ve gelişimleri de beraberinde getirmiştir. Yeni yüzyılın “seçilmiş insanı” olabilmek adına bireylerin değişen öğrenme ve iş sürecinde birtakım yeterliliklere sahip olması kritik bir hal almıştır. Bu durum insanoğlunun yaşamdaki rollerine de (öğrenen, çalışan, sosyal vb.) yansımıştır. Eğitim 4.0 olarak nitelendirilen bilgi çağında, zihnindekileri gerçek yaşama transfer edebilecek kabiliyet ve donanıma sahip bireylere ihtiyaç duyulmaktadır (Trilling ve Fadel, 2009). Bu ihtiyacın karşılanması ve kalite standartları gereğince iş gücü oluşturmak adına, eğitim bağlamında 21. Yüzyıl insanının ihtiyaç duyduğu beceri ve yeterlilikleri gözden geçirmek gereklidir.

21. YY becerileri farklı boyutlarla tanımlanmıştır. O’Neal, Gibson ve Cotten (2017) dijitalleşme çağında kişilerin, bireysel öz yeterlik sağlayarak günün koşullarına uygun rekabet edebileceği becerileri kapsadığını belirtmiştir. Wagner (2008), bireylerin yaşamlarını ve işlerini kolaylaştıracak yalnızca teknik yeterliliklere değil; ortak olabilme, sorunları çözebilme, çevresine ilgi duyma ve meraklı olma, üretken olma gibi yumuşak becerilere sahip olmalarının önemli olduğunu vurgulamıştır. Dünya Ekonomik Forumu ise 21. Yüzyıl kapsamında temel okuryazarlık ve becerilerin yanında sosyal-duygusal öğrenmenin önemine değinmektedir. (WEF, 2016). Yapılan tanımlamalarda temel becerilerin yanı sıra sosyal duygusal gelişime ve teknolojiye değinildiği görülmektedir. 21. YY becerilerinin öğrenenlere yansımaları; Uluslararası Eğitim Teknolojileri Topluluğu beceri sınıflandırması öğrenen standartlarında öğrenenlerin tasarlayan, küresel bilince sahip, yaratıcı ve teknolojik süreçleri öğrenme yaşantısına dahil edebilen bireyler olması yönünde gerçekleşmiştir (ISTE, 2017; ISTE, 2016). Bireylerin geleneksel eğitim yaklaşımlarından olan ezberci sistemden vazgeçerek süreci içselleştirmeleri gerektiğine vurgu yapan değişim; hayatta kalabilme ve zorluklarla başa çıkabilme becerilerinin yaşam boyu öğrenme, teknolojiyi yaşama ve eğitime entegre etme ile aktif bir dünya vatandaşı olma anlayışıyla harmanlanması gerektiğine dikkat çekmektedir (Wagner, 2008; WEF, 2016). 21. YY becerileri üzerine odaklanan 21. Yüzyıl Becerileri Ortaklığı öğrenenlerin iş ve kişisel yaşamlarında daha nitelikli adımlar atmaları ve başarıya ulaşabilmeleri adına gerekli olan “bilgi, beceri ve uzmanlığı” tanımlayan P21 öğrenme çerçevesini geliştirmişlerdir. P21 öğrenme çerçevesi 3 ana bölüm ve 11 alt bölümden oluşmaktadır. Bu noktada tanımlanan beceriler şunlardır (P21, 2009; Voogt ve Roblin, 2012):

1. Öğrenme ve Yenilenme (yaratıcılık ve yenilik, eleştirel düşünme ve problem çözmeye, işbirliği ve iletişim)
2. Yaşam ve Kariyer Becerileri (esneklik ve uyum, inisiyatif alma ve özyönelim, sosyal-kültürlerarası beceriler, üretkenlik ve hesap verebilirlik, liderlik ve sorumluluk)
3. Bilgi, Medya ve Teknoloji (bilgi, medya, bilgi iletişim ve teknoloji okuryazarlığı).

Mevcut araştırmada da temel alınan bu becerilerin çağın gerekliliklerine göre bireylerin yaşamlarına entegre etmeleri gereken yani öğrenenlerce içselleştirilmesi ve performansa yansımaları beklenen beceriler olduğu söylenebilir (Aygün, Atalay, Kılıç ve Yaşar, 2016). Becerilerin kazanılmasının yanı sıra yaşamda karşılığını bularak doğrudan uyumsanması için öğrenenlere rehberlik edecek öğretmenlerin de bazı becerilere sahip olması beklenmektedir. Uluslararası Eğitim Teknolojileri Topluluğu beceri sınıflandırması öğretmen standartları arasında; öğrenenlerin öğrenme sürecini kolaylaştırabilecek liderlik yapmak, kolaylaştırıcı olmak gibi beceriler ile kendi öğrenme süreçlerini yönetebilme becerilerinin önemine değinmiştir (ISTE, 2017; ISTE, 2016). 21.yüzyılın donanımlı öğrenenlerini yetiştirecek öğretmenlerin bu becerilere sahip olması, içselleştirmesi önemlidir (MEB, 2011). Öğretmenlerin dijitalleşen toplumda 21. YY becerileri ile donatılmış insan profilini oluşturabilmeleri için de öncelikle kendi beceri ve yeterliliklerinin farkında olmaları, bu becerilerde yetkin olmaları gereklidir. (Öğretmen Yetiştirme ve Geliştirme Genel Müdürlüğü, 2017).

Öğrenenleri nelerin beklediğini, yaşamın ne yöne doğru evrileceğini kestirmek zordur. Bundan 50 yıl sonra öğrenenlerden beklenen beceri ve sorumlulukların neler olacağı bilinmemektedir. Dolayısıyla öğretmenlerin, öğrencilerini rekabetçi ve değişen koşullara sahip yaşam sürecine hazırlamada görev ve sorumlulukları göz ardı edilemeyecek kadar önemlidir (Kamboj, 2014). Bu durum öğrenmelerin en hızlı ve adeta sihirli yılları olan erken çocukluk döneminde çalışan eğitimciler için çok daha kritik hale gelmektedir (Oktay, 1999). Küçük çocuklarla çalışan eğitimcilerin keşfetmeyi ve sorgulamayı teşvik eden, yaratıcılığı ve merakı besleyen ortamlar oluşturması ve deneyimler sağlaması gereklidir (Deanna-Ramey, 2016). Bu deneyimlerin sağlanması çocukların erken yaşlardan itibaren yaşam başarısı kazanabilmesi adına önemlidir. Bahsi geçen yaşam başarısı erken yıllarda pek çok farklı kavramın harmanlanması ile ele alınabilir. Bu noktada 21. YY bağlamında ele alınan becerilerin tamamı (zamanı

yönetme, iletişim/takım çalışması, sosyo-duygusal beceriler, öz denetim, problem çözebilme vb.) yaşam başarısı için gerekli olan beceriler olarak belirtilebilir (Yalçıntaş-Sezgin, 2018). 21. Yüzyıl bağlamında ele alınan ve yaşam başarısı için gerekli olan becerilerden biri de öğrenme becerileridir. Öğrenme becerilerin gerekliliği çocuklarda yaşam başarısı sağlamak adına önem arz etmekte olup bu noktada erken yıllardan itibaren rehberlik etmek önemlidir (Galinsky, 2019).

Erken yaşlardan itibaren çocukların yaşam başarısının desteklenmesinde, erken çocukluk eğitimcilerinin genel mesleki bilgilerinin yanında öğrenmeye açık, azimli, meraklı, esnek, sosyal, girişimci, mizah anlayışı iyi, enerjik, yaratıcı, üretken ve inisiyatif alabilen, sabırlı olması önemlidir (Colker, 2008). Bu özellikler 21. YY beceri tanımları içinde de kendine yer bulan özellikler olmakla birlikte bilgi, medya ve teknoloji hakkında uygun kullanım ve rehberliğe dair yetkinliklere de sahip olmaları önemlidir. Çocuklar günlük yaşamda öğrenme ve yenilenme, yaşam ve kariyer becerileri ile bilgi, medya ve teknoloji hakkındaki bu becerilerle pek çok farklı ortam ve materyal aracılığı ile karşılaşırken öğretmenlerin bu alanlardaki durumlarına dair öz farkındalık kazanması, onların çocuklara uygun rehberliği sağlayabilmesi için kendilerini geliştirmelerinde bir ön adımdır. Aynı zamanda öğrenme ve yenilenme ile alakalı becerilerde de öğretmenlerin, çocukların öğrenme süreçlerini iyileştirmesi adına öğrenme kavramının ne denli tanımlanabildiği de önemli bir husustur.

Öğretmenlerin yetiştirilme döneminde kendi 21. YY becerilerine yönelik öz yeterliklerinin farkında olması, 21. YY becerileri bağlamında öğrenme kavramını tanımlayabilmeleri ve öğrenme süreçlerini iyileştirecek uygulamalar yapabilmeleri çocukların yaşam başarısını desteklemek adına önemlidir (CLASS, 2014). Bu noktada öğretmen adaylarının 21. YY bağlamında kendi öz yeterliklerini değerlendirebilmeleri ve içinde bulunulan yüzyıl şartlarına göre öğrenme kavramını belli noktalarda açıklayabilmesi gereklidir. Öğretmen adaylarının öğrenme kavramını açıklayabilmesi çocuklara kazandıracakları becerileri ve öğretim sürecindeki önceliklerini etkileyecektir. Yapılan araştırmalarda bir noktada bu konuyu destekler niteliktedir. Araştırmalarda 21. YY bağlamında kendi becerileri konusunda öz yeterliğe sahip olan öğretmen adaylarının; meslek hayatlarında öğrenme ve öğretim sürecini daha kolay şekillendirdiği ve yaşam boyu öğrenme konusunda daha başarılı olduğu belirtilmektedir (Davis, 2018; Kozikoğlu ve Altunova, 2018; King, 2012). Bu noktadan hareketle öğretmen adaylarının değişen dünya koşullarında 21. YY becerileri hakkında kendilerini ne düzeyde yeterli gördükleri araştırma için önemli bir problem noktasıdır. Bu problem çerçevesinde okul öncesi öğretmen adaylarının 21. YY becerilerine yönelik öz yeterlik algılarının tespit edilerek öğrenme kavramı ve çocukların yaşam başarısı oluşturmak adına kazandırılması gereken becerilere dair görüşlerinin incelenmesi hedeflenmektedir.

Bu hedefe uygun olarak cevap aranan sorulara aşağıda yer verilmiştir:

- Çalışma grubunu oluşturan okul öncesi öğretmen adaylarının 21. YY beceri (öğrenme ve yenilenme becerileri, yaşam ve kariyer becerileri ile bilgi, medya ve teknoloji becerileri) öz yeterlik algıları ne düzeydedir?
- Çalışma grubunu oluşturan okul öncesi öğretmen adayları (düşük ve yüksek 21.YY beceri öz yeterlik algısı bağlamında) öğrenme kavramı hakkında ne düşünmektedir?
- Çalışma grubunu oluşturan okul öncesi öğretmen adaylarının (düşük ve yüksek 21.YY beceri öz yeterlik algısı bağlamında) çocukların yaşam başarısı kazanması için öğrenmesi gereken temel beceriler hakkındaki görüşleri nelerdir?

YÖNTEM

Okul öncesi öğretmen adaylarının 21. YY becerilerine yönelik öz yeterlik algıları ile öğrenme kavramı ve çocukların yaşam başarısı kazanması için öğrenmesi gereken temel beceriler hakkındaki görüşlerini incelemeyi amaçlayan bu araştırma karma araştırma methodu ile tasarlanmış olup; araştırmada açıklayıcı ardışık desen kullanılmıştır. Açıklayıcı ardışık desende nicel veriler ile araştırma başlatılarak nitel veriler ile sonuçların değerlendirmesi esas alınmaktadır. Bu noktada nicel veriler toplanarak nicel verilerin sonuçlarına göre nitel verilerin toplanacağı katılımcılar belirlenir. Nitel verilerde elde edildikten sonra nicel ve nitel veriler arasında bağlantı kurularak sonuçlar açıklanır (Creswell, 2019). Araştırma amacı doğrultusunda çalışma grubunu oluşturan öğretmen adaylarının 21. YY becerilerine yönelik öz yeterlik algılarının belirlenmesi araştırmanın nicel boyutunu oluşturmakta olup ilgili ölçme aracının kullanılmasıyla derlenmiş, öğretmen adaylarının 21. YY becerilerine yönelik öz yeterlik algılarına göre öğrenme ve çocukların yaşama

hazır ve başarılı olması için öğrenmesi gerektiğini düşündükleri beceriler hakkındaki görüşleri ise nitel yöntemle, görüşme formu kullanılarak derlenmiştir.

Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubu belirlenirken küme örnekleme yönteminden faydalanılmıştır. Çalışma grubu belirlenirken Marmara Bölgesinde yer alan, bünyesinde Eğitim Fakültesi çatısı altında Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı olan ve hali hazırda eğitime devam eden 4. sınıf öğrencileri bulunan tüm üniversiteler listelenmiştir. Her bir üniversite-anabilim dalı bir küme olarak değerlendirilmiştir. Araştırma etik kurul izninin paylaşıldığı resmi yazışmalarda toplam 21 üniversiteye ulaşarak araştırmadan bahsedilmiş ve uygulama izni talep edilmiştir. Ancak yalnızca 14 anabilim dalından geri bildirim alınmıştır. Araştırmacılar geri bildirim alınan her bir üniversite-anabilim dalından Anabilim Dalı başkanlıkları aracılığıyla son sınıf öğrencilerine ulaşmış ve böylelikle gönüllü katılımcı grupları ile irtibat kurmuşlardır. Pandemi nedeniyle uzaktan eğitim sürecinde yürütülen araştırmanın çalışma grubuna 14 farklı üniversiteden gönüllü olarak toplam 200 okul öncesi öğretmenliği 4. sınıf öğretmen adayı katılmıştır. Araştırmaya katılan öğretmen adaylarının %90'ı (n=180) kadın iken %10'u (n=20) erkektir. Katılımcıların çoğunluğu (%55, n=110) 20-22 yaş arasında iken bunu sırasıyla 23-25 yaş arası (%39,5, n=79)) ile 26 ve üzeri yaş grubu (%5,5, n=11) öğretmen adayları takip etmektedir. Katılımcıların %84,5'i (n=169) devlet üniversitelerinde eğitimlerine devam ederken %15,5'i (n=31) özel üniversitede eğitimlerine devam etmektedirler.

Öğretmen adaylarının öğrenme ve çocukların edinmesi gerektiğini düşündükleri beceriler konusunda daha detaylı fikirlerini almak üzere çalışma grubunun 21. YY becerileri öz yeterlik algısı puan ortalaması hesaplanarak standart sapma değerlerinin altında ve üstünde kalan öğretmen adayları belirlenmiştir. Bu katılımcılar arasından araştırmanın nitel kısmının yürütüldüğü grup ortalama puanlarının üstünde (n=35) ve altında (n=29) olan katılımcılara yakından bakıldığında yine % 90,6 kadın, % 9,4 erkek olduğu; % 85,9' sının devlet % 14,1'inin özel üniversiteye devam ettiği görülmektedir. Yaşları bakımından ise %53,1'inin 20-22 arası, %43,8 23-25 yaş arası, %3,1'inin ise 26 yaş ve üzeri olduğu görülmektedir.

Veri Toplama Araçları

Araştırma amacına uygun olarak belirlenen ölçme araçları arasında araştırmacılarca hazırlanan öğretmen adayı demografik bilgi formu ile öğretmen adayı görüşme formu yer alırken; Aygün, Atalay, Kılıç ve Yaşar'ın (2016) geliştirdiği Öğretmen Adaylarına Yönelik 21. Yüzyıl Becerileri Yeterlilik Algısı Ölçeği de kullanılmıştır.

Öğretmen Adayı Demografik Bilgi Formu: Araştırmacılarca hazırlanan form öğretmen adaylarının cinsiyetleri, eğitime devam ettikleri üniversite ile yaş bilgilerini içermektedir.

Öğretmen Adaylarına Yönelik 21. Yüzyıl Becerileri Yeterlilik Algısı Ölçeği: Ölçme aracı öğretmen adaylarının 21. YY becerileri bakımından yeterliğini değerlendirmek üzere Aygün, Atalay, Kılıç ve Yaşar (2016) tarafından geliştirilmiştir. Ölçeğin geliştirilme sürecinde 21. Yüzyıl bağlamında beceri sınıflandırmaları yapılmış olup; Türk eğitim müfredatı ile daha çok uyduğu için P21 beceri standartları bağlamında alt boyutlar ve maddeler oluşturulmuştur. Ölçeğin yapı geçerliliğinin saptanması adına geliştirilme sürecinde 660 öğretmen adayından toplanan geçerli verilerin 330'u açımlayıcı faktör analizi, 330'u ise doğrulayıcı faktör analizi için kullanılmıştır. Bu noktada 42 madde ve 3 alt boyuttan oluşan 5'li likert tipi bir ölçek ortaya çıkmıştır. Ölçme aracının alt boyutları: öğrenme ve yenilenme becerileri, yaşam ve kariyer becerileri ile bilgi, medya ve teknoloji becerileridir. Ölçme aracının geçerlilik ve güvenilirliğini saptamak adına değerler incelendiğinde ölçek genelinin güvenilirlik katsayısı 0,88 olarak hesaplanmış olup; Öğrenme ve Yenilenme becerileri alt boyutu için 0,84; Yaşam ve Kariyer Becerileri alt boyutu için 0,82; Bilgi, Medya ve Teknoloji becerileri alt boyutu için ise 0,81 olduğu ifade edilmiştir.

Öğretmen Adayı Görüşme Formu: Araştırmacılarca hazırlanan görüşme formu okul öncesi öğretmen adaylarının, öğrenme hakkındaki görüşleri ile çocukların yaşam başarısı kazanabilmesi için ihtiyaç duyabilecekleri becerilere dair fikirlerini almayı hedeflemektedir. 21. yüzyıl sürecinde öğrenme kavramının eğitimciler tarafından açıklanabilmesi, 21. YY sürecinde çocuklara kazandırılması ve öğretilmesi gerekli olan beceriler bağlamında da önemli bir noktadır. Çocukların yaşam sürecinde öğrenmeye ihtiyaçları vardır. Bu öğrenme ihtiyaçlarının yanında yaşam başarısı kazanmak için de birtakım temel becerileri kazanmaları gerekmektedir (Galinsky, 2013). Bu bağlamda çocukların yaşam başarısı kazanması için 21. Yüzyıl sürecinde birtakım becerilerin kazandırılması, bu becerilerin kazandırılabilmesi içinde

öğretmenlerin yetiştirilme sürecinden itibaren öğrenme kavramına karşın olan bakış açılarının belirlenmesi önemlidir. Bu noktalardan hareketle araştırmacılar tarafından 21. YY sürecinde eğitimcilerin öğrenme ve öğretme süreçlerini derinlemesine gözden geçirebilecekleri 2 soru alan yazın incelenerek oluşturulmuştur. Bu sorular “*Sizce öğrenme ne demektir? Öğrenme kavramını kendi düşüncelerinize uygun biçimde tanımlayınız.*” ve “*Sizce okul öncesi eğitime devam eden çocukların yaşama hazırlanması ve başarılı olması için hangi temel becerileri öğrenmeleri gereklidir?*” biçiminde görüşme formunda yer almaktadır. Görüşme formundaki sorular 5 alan uzmanının görüşlerine sunulmuş ve gerekli düzenlemelerin yapılmasının ardından son hali verilmiştir.

Veri Toplama Süreci

Araştırma süreci gerekli yasal izinlerin alınması ile başlatılmıştır. Bu kapsamda Trakya Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırmaları Etik Kurulu’ndan 01.03.2021 tarih ve 25887 sayılı karar ile 02/21 numaralı izin alınmıştır. Trakya Üniversitesi Öğrenci İşleri Daire Başkanlığı aracılığı ile Marmara Bölgesi içinde Eğitim Fakültesi-Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı bulunan tüm üniversitelerle resmi izin almak üzere gerekli yazışmalar gerçekleştirilmiştir. İlgili yazışmalarda geri bildirim vererek araştırmanın uygulanmasına izin veren 14 üniversitenin anabilim dalı başkanlıklarına elektronik posta yoluyla ulaşılmıştır. Anabilim Dalı Başkanlıklarının yönlendirmeleri ile ilgili üniversitede görevli öğretim üyelerine çevrim içi ortamda araştırma hakkında bilgi verilerek, öğretmen adaylarına bilgi verilmesi hususunda destek talep edilmiştir. Öğretim üyeleri aracılığıyla ulaşılarak araştırma hakkında bilgi verilen öğretmen adayları arasından gönüllü olarak katılımı kabul edenler ölçme araçlarını çevrimiçi ortamda yazılı olarak yanıtlamışlardır. Araştırmanın hem nicel hem de nitel soruları tüm katılımcılara ulaştırılmıştır. Bu noktada tüm katılımcılar önce ölçeği, ardından da ölçeğin sonuna eklenmiş olan görüşme sorularını yanıtlamışlardır. Görüşme sorularının yanıtlanması sürecinde tüm katılımcıların görüşleri çevrimiçi ortamda yazılı olarak alınmış olup; online veri toplama sırasında soruları olması halinde araştırmacı ile iletişime geçebilmeleri adına iletişim adresleri taraflarına sunulmuştur. Araştırmanın ilk aşaması olan nicel verilerin analizi ile ortaya çıkan grup dağılımlarına göre nitel yanıtlar yalnızca 21.YY Beceri Öz Yeterliği çalışma grubu puan ortalamasından daha düşük ve yüksek olan gruplarda incelenmiştir.

Verilerin Analizi

Okul öncesi öğretmen adaylarının 21. YY becerilerine yönelik öz yeterlik algıları ile öğrenme kavramı ve çocukların yaşam başarısı kazanması için öğrenmesi gereken temel beceriler hakkındaki görüşlerini incelemeyi amaçlayan bu araştırma için nicel örneklemden elde edilen veriler doğrultusunda 200 öğretmen adayı içinden 64’ü (grup puan ortalamasına standart sapma değerleri eklenip çıkarılarak puanları 3.91 altında olanlar ve 4.79 üstünde olanlarla) görüşmeler yapmak üzere belirlenmiştir. Öğretmen adaylarının görüşmelerde verdiği yanıtlar içerik analizi ile değerlendirilmiş olup; bu kapsamda ilgili kod ve kategoriler oluşturulmuştur. Kod ve kategorilerin belirlenmesinde Selçuk’un (2007) öğrenmeye ilişkin araştırmaları (öğrenmenin amacı, işlevi, davranışsal özelliği, öğrenme stratejileri bağlamında kategorizasyon) Milli Eğitim Bakanlığı’nın (2013) gelişim alanları (bilişsel, motor, sosyal ve dil alanı) ve Calderalla ve Merrell’in (1997) sosyal beceri sınıflandırmaları (akran ilişkisi, öz yönetim becerileri, uyma becerileri, atılganlık becerileri ve akademik beceriler) kuramsal dayanak olarak belirlenmiştir.

Nitel örnekleimde bulunan öğretmen adayları içinden öncelikle tesadüfi olarak seçilen 20 öğretmen adayının (10’u puan ortalamasının altında, 10’u puan ortalamasının üstünde olan) yanıtları araştırmacılar tarafından belirlenen kod ve kategorilere göre ayrı ayrı değerlendirilmiş ve değerlendirmeler karşılaştırılmıştır. Kodlayıcıların görüşlerini paylaşarak yaptıkları karşılaştırma sonucunda değerlendirmelerinde farklılaşan noktalar belirlenerek ortak karara varılmıştır. Ardından tesadüfi olarak farklı 10 öğretmen adayı daha seçilmiş ve onların yanıtları araştırmacılar tarafından değerlendirilmiştir. Bu karşılaştırma sonucunda kodlayıcılar arası uyum katsayısı Miles ve Huberman (1994) formülü kullanılarak %88 olarak belirlenmiştir. Geriye kalan 34 form da kodlayıcılar arasında paylaşarak değerlendirilmiştir.

BULGULAR

Araştırma amacı doğrultusunda bu çalışmada katılımcı olarak yer alan okul öncesi eğitim son sınıf öğretmen adaylarının 21. YY becerilerine yönelik öz yeterlik algıları incelenerek; bulgular tablo 1'de sunulmuştur.

Tablo 1. 21. YY becerileri öz yeterlik algısı ölçeği ve alt boyutlarının istatistiksel değerleri

	N	Min	Max	m	ss
Bilgi, medya ve teknoloji becerileri alt boyutu	200	2.88	5.00	4.458	.501
Yaşam ve kariyer becerileri alt boyutu	200	3.06	5.00	4.371	.411
Öğrenme ve yenilenme becerileri alt boyutu	200	2.56	5.00	4.277	.603
21. Yüzyıl Becerileri Öz yeterlik Algısı Ölçeği	200	3.00	5.00	4.352	.440
Toplamı					

Tablo 1'e göre çalışma grubunu oluşturan toplam 200 okul öncesi öğretmen adayının 21. YY beceri öz yeterliklerinin her birinden en fazla 5 puan alınabilen dağılımın bilgi medya ve teknoloji becerileri alt boyutunda ($m= 4.458$), yaşam ve kariyer becerileri alt boyutunda ($m= 4.371$) ve öğrenme ve yenilenme becerileri alt boyutunda ($m= 4.277$) ölçme aracından alınabilecek orta puan değerinden daha yüksek değerler aldıkları görülmektedir. Bu durumun ölçek geneli puan ortalamalarında da benzer olduğu görülmektedir ($m= 4.352$). Öğretmen adaylarının ölçek alt boyutlarından aldıkları puanlar birbirleri ile kıyaslandığında "bilgi medya ve teknoloji becerileri" puan ortalamaları daha yüksekken; "öğrenme ve yenilenme becerileri" puan ortalamalarının daha düşük olduğu görülmektedir.

Tablo 1'den elde edilen istatistiksel veriler bağlamında ölçek geneli ve alt boyutlarının puan ortalamalarına sırası ile standart sapma eklenip çıkarılmıştır. Bu şekilde ortalamanın altında ve üstünde kalacak öğretmen adaylarını saptama kriteri olan puan aralıkları belirlenmiştir. Bu puan aralıklarına istinaden 35 öğretmen adayının ortalama altı, 29 öğretmen adayının ise ortalama üstünde kaldığı görülmektedir. Grup puan ortalamasının altında ve üstünde kalan öğretmen adayları araştırmanın nitel örneklemini oluşturmakta olup; bu öğretmen adaylarının öğrenme kavramı ile çocukların yaşam başarısı kazanma sürecinde sahip olması gereken becerilere ilişkin fikirleri belirlenmeye çalışılmıştır. Bu sorulara ilişkin görüşlere aşağıda yer verilmiştir:

Tablo 2. 21. YY becerileri öz yeterlik algısı grup puan ortalaması üzerinde olan (yüksek) öğretmen adaylarının "öğrenme" kavramına ilişkin görüşlerine dair betimsel istatistikler

Kategoriler	Alt Kategoriler	f	%
Öğrenmenin Davranışsal Özellikleri	Süreklilik	7	11.3
	Yaşantı sonucu oluşma	5	8.1
	Gözlenebilir değişim	5	8.1
	Nispeten kalıcı olma	3	4.8
	Öğrenmenin Davranışsal Özellikleri Toplamı	20	32.3
Öğrenme Amacı	Yeni bilgi edinme	9	14.5
	Bilgi birikimi sağlama	5	8.1
	Anlamlandırma	4	6.5
	Öğrenme Amacı Toplam	18	29.1
Öğrenme İşlevi	Uygulama	7	11.3
	Bireyi ve toplumu etkileme	5	8.1
	Hayatı kolaylaştırma	1	1.6
	Öğrenme İşlevi Toplam	13	21.0
Öğrenmenin Bilişsel Özellikleri		8	10.3
Öğrenme Stratejileri	Aktif öğrenen	3	4.8
Toplam		62	100.0

Tablo 2'ye göre katılımcıların en çok bahsettiği durumun **öğrenmenin davranışsal özellikleri** ($f=20$, %32.3) üzerine olduğu görülmektedir. Bu kategori altında ise en çok süreklilik ($f=7$, %11.3) durumunun tekrarlandığı; bunu yaşantı sonucu oluşma ($f=5$, % 8.1), gözlenebilir değişim ($f=5$, %8.1) ve nispeten kalıcı olma ($f=3$, %4.8) cevaplarının

takip ettiği görülmektedir. Öğretmen adaylarının sıklıkla dile getirdiği ikinci ana kategori ise **öğrenme amacı** (f=18, %29.1) adı altında toplanmıştır. Bu kategori altında ise yeni bilgi edinme (f=9, %14.5), anlamlandırma (f=5, %8.1) ve bilgi birikimi sağlama (f=4, %6.5) yanıtları verilmiştir. **Öğrenme işlevi** (f=13, %21.0) kategorisinde ise uygulama (f=7, %11.3), bireyi ve toplumu etkileme (f=5, %8.1) ve hayatı kolaylaştırma (f=1, %1.6) yanıtları verilmiştir. **Öğrenmenin bilişsel özellikleri** kategorisinde bilişsel süreçleri temsil eden ifadeler yer almaktadır (f=8, %10.3). Bu kategori altında çeşitli alt kategoriler oluşmamıştır. Öğretmen adaylarının en az dile getirdiği **öğrenme stratejileri** kategorisinde ise aktif öğrenen (f=3, %4.8) yanıtının tekrarlandığı görülmektedir. Bazı katılımcıların görüşleri ve görüşlerin dahil olduğu ilgili kategoriler şu şekildedir;

K₁₃: “Öğrenme; kendini geliştirme yolundaki bilgi edinmedir.” [Öğrenme amacı]

K₁₆₂: “Aldığım eğitimi hayata geçirmek, yaşamında kullanmak” [Öğrenme amacı, öğrenme işlevi]

K₁₈₃: “Davranış haline getirebilmek.” [Öğrenmenin davranışsal özelliği]

K₄₅: Öğrenmek bilgiyi yaşamla yoğurmaktır. [Öğrenmenin bilişsel özelliği, öğrenme işlevi]

Bulgulara göre 21. YY becerileri öz yeterlik algısı grup puan ortalaması üzerinde olan öğretmen adaylarının öğrenmeyi tanımlarken en çok öğrenmenin davranışsal özelliklerine ve öğrenme amacına değindikleri bunu öğrenme işlevinin takip ettiği söylenebilir.

Tablo 3. 21. YY becerileri öz yeterlik algısı grup puan ortalaması altında olan (düşük) öğretmen adaylarının “öğrenme” kavramına ilişkin görüşlerine dair betimsel istatistikler

Kategoriler	Alt Kategoriler	f	%
Öğrenmenin Davranışsal Özellikleri	Süreklilik	11	14.1
	Yaşantı sonucu oluşma	10	12.8
	Gözlenebilir değişim	4	5.1
	Nispeten kalıcı olma	2	2.6
	Öğrenmenin Davranışsal Özellikleri Toplamı	27	34.6
Öğrenme Amacı	Yeni bilgi edinme	9	11.5
	Anlamlandırma	6	7.7
	Bilgi birikimi sağlama	4	5.1
	Öğrenme Amacı Toplamı	19	24.3
Öğrenme İşlevi	Uygulama	10	12.8
	Bireyi ve toplumu etkileme	4	5.1
	Hayatı kolaylaştırma	3	3.8
	Öğrenme İşlevi Toplamı	17	21.7
Öğrenmenin Bilişsel Özellikleri		8	10.3
Öğrenme Stratejileri	Aktif öğrenen	7	9.0
Toplam		78	100.0

Tablo 3 incelendiğinde; grup puan ortalaması altında olan (düşük) öğretmen adaylarının en sık **öğrenmenin davranışsal özellikleri** (f=27, %34.6) üzerine yanıtlar verdikleri görülmektedir. Bu kategori altında oluşturulan alt kategorilere bakıldığında süreklilik (f=11, %14.1) yanıtının tekrarlandığı; bunu yaşantı sonucunda oluşma (f=10, %12.8), gözlenebilir değişim (f=4, %5.1) ve nispeten kalıcı olma (f=2, %2.6) yanıtlarının takip ettiği görülmektedir. **Öğrenme amacı** (f=19, %24.3) kategorisi altında yeni bilgi edinme (f=9, %11.5), anlamlandırma (f=6, %7.7) ile bilgi birikimi sağlama (f=4, %5.1) yanıtları; **öğrenme işlevi** (f=17, %21.7) kategorisinde ise uygulama (f=10, %12.8), bireyi ve toplumu etkileme (f=4, %5.1) ile hayatı kolaylaştırma (f=3, %3.8) yanıtları verilmiştir. **Öğrenmenin bilişsel işlevleri** kategorisinde bilişsel süreçleri temsil eden ifadeler yer almaktadır (f=8, %10.3). Öğretmen adaylarının en az dile getirdiği **öğrenme stratejileri** kategorisinde ise aktif öğrenen (f=7, %9.0) yanıtının tekrarlandığı görülmektedir. Bazı katılımcıların görüşleri ve görüşlerin dahil olduğu ilgili kategoriler şu şekildedir;

K₇: Öğrenme yaşam boyu devam eden bir süreçtir. Bilinçli isteyerek de gerçekleşebilir farkında olmadan da gerçekleşebilir. Bu yüzden hem olumlu hem de olumsuz olabilir” [Öğrenmenin bilişsel özelliği]

K₂₆: “Öğrenme yaşam boyu devam eden bir süreçtir. Bilinçli isteyerek de gerçekleşebilir farkında olmadan da gerçekleşebilir. Bu yüzden hem olumlu hem de olumsuz olabilir.” [Öğrenmenin davranışsal özellikleri]

K₁₈₄: “Öğrenme, bilgi edinebilme becerisinin kazanılmasıdır.” [Öğrenme amacı]

Bulgulara göre 21. YY becerileri öz yeterlik algısı grup puan ortalaması altında olan öğretmen adaylarının öğrenmeyi tanımlarken en çok öğrenmenin davranışsal özelliklerine ve öğrenme amacına değindikleri bunu öğrenme işlevinin takip ettiği söylenebilir.

21. YY becerilerine yönelik öz yeterlik algılarına göre grup ortalaması altında ve üstünde kalan öğretmen adaylarının öğrenme kavramına ilişkin görüşleri incelendiğinde; grup ortalaması altında ve üstünde kalan adaylar öğrenmeden bahsederken daha çok öğrenmenin davranışsal özellikleri olan nispeten kalıcı olma, sürekli olma, gözlenebilir olma ve yaşantı sonucu olma gibi durumlara değinmişlerdir. Bunu her iki grupta da öğrenmenin amacı ve öğrenmenin işlevi kategorileri takip etmiş olup; bu noktada yeni bilgi edinme ve uygulama süreçlerine değinilmiştir. Yani 21. YY öz yeterlik algısı bağlamında öğretmen adaylarının grup ortalaması üzerinde ya da grup ortalaması altında olma durumları yanıtlarında gözle görülen bir farklılaşmaya neden olmamıştır.

Tablo 4. 21. YY becerileri öz yeterlik algısı grup puan ortalaması üzerinde olan (yüksek) öğretmen adaylarının “yaşam başarısı bağlamında sahip olunması gereken becerilere” ilişkin görüşlerine dair betimsel istatistikler

Kategoriler	Alt Kategoriler	f	%
Sosyal gelişim ile ilgili beceriler	Uyma becerileri	7	7.7
	Özyönetim becerileri	3	3.3
	Akademik beceriler	3	3.3
	Atılganlık becerileri	2	2.2
	Akran ilişkisi	2	2.2
	Yüksek sosyal gelişim	9	9.9
	Sosyal Gelişimle ilgili beceriler toplamı	26	28.6
Dil gelişimi ile ilgili beceriler	İletişim becerileri	5	5.5
	Dil becerileri	4	4.4
	Dil gelişimi becerileri toplamı	9	9.9
Gelişim alanlarının bütünlüğü		9	9.9
Özbakım becerileri		8	8.8
Bilişsel gelişim ile ilgili beceriler		7	7.7
Motor gelişim ile ilgili beceriler		4	4.4
İlkokula hazırlık becerileri		2	2.2
Teknolojiye ilişkin beceriler		1	1.1
Öz düzenleme becerileri		1	1.1
Toplam		67	100

Tablo 4 incelendiğinde; katılımcıların yaşam başarısı bağlamında çocukların sahip olması gereken beceriler içinde; en çok sosyal gelişim ile ilgili temel becerileri (f= 26, %28.6) kazanmaları yanıtını verdikleri görülmektedir. Bu kategori altında en sık dile getirilen beceriler ise sosyal beceriler alt kategorisinde (f=17) çocukların uyma becerileri (f=7, %7.7) hakkındaki yanıtlardır. Bunu yanıtları sırasıyla özyönetim becerileri (f=3, %3.3), akademik beceriler (f=3, %3.3), atılganlık becerileri (f=2, %2.2) ve akran ilişkileri (f=2, %2.2) takip etmektedir. Sosyal gelişim kategorisi detaylı incelendiğinde, sosyal beceriler kategorisinin ardından en çok yanıtın geldiği kategori yüksek sosyal gelişimdir (f=9, %9.9). Sosyal gelişim kategorisini takiben katılımcıların dil gelişimi hakkındaki temel becerileri vurguladıkları görülmektedir (f=9, %9.9). Buna göre çocukların iletişim becerileri (f=5, %5.5) ve dil becerilerini (f=4, %4.4) kazanmaları beklenmektedir. Katılımcıların, çocukların bütün gelişim alanları bağlamında bazı temel becerileri kazanması gerektiği yanıtını da vurguladıkları görülmektedir (f=9, %9.9). Bu noktada ise salt bir cevap yerine bütünsel gelişim yanıtı verilmiştir. Bununla beraber katılımcıların verdikleri diğer yanıtlar ise şu şekildedir; özbakım becerileri (f=8, %8.8), bilişsel gelişim ile ilgili beceriler (f=7, %7.7), motor gelişim ile ilgili beceriler (f=4, %4.4), ilkökula hazırlık becerileri (f=2, %2.2) takip etmektedir. Öğretmen adaylarının en az dile getirdikleri ise öz düzenleme (f=1, %1.1) ve teknoloji kullanma becerisi (f=1, %1.1) kategorileridir. Bazı katılımcı görüşleri ve görüşlerin dahil olduğu ilgili kategoriler şu şekildedir;

K₁₅ : Başta bilişsel beceriler olmakla birlikte psiko-motor ve özellikle sosyal duygusal becerilerin edinilmesi yaşamın sadece belli bir pencere olmadığı ve karşılıklarına çıkabilecek muhtelif problem veya durumlarda yabancılaşma çekmemeleri adına oldukça önemlidir [Bilişsel gelişim ile ilgili beceriler, motor gelişim ile ilgili beceriler, Sosyal gelişim ile ilgili beceriler]

K₄₁: Tüm gelişim alanlarını destekleyici ilkökula uyum sağlayıcı becerilerin öğrenmesi gereklidir [Gelişim alanlarının bütünlüğü, ilkökula hazırlık becerileri]

K₁₃₇: “Çocuklara sosyal hayat becerileri öğretilmesi gerektiğini düşünüyorum.” [Sosyal gelişim ile ilgili beceriler]

K₁₆₂: “Sosyal duygusal beceriler, iletişim, empati, saygı, paylaşım..” [Sosyal gelişim ile ilgili beceriler, Dil gelişimi ile ilgili beceriler]

Bulgulara göre 21. YY becerilerine yönelik öz yeterlik algısı grup puan ortalaması üzerinde olan öğretmen adaylarının çocukların hayata hazırlanması ve yaşam başarısı için sahip olması gereken temel beceriler arasında en çok sosyal gelişime yer verdikleri, bunu dil gelişimi ve gelişim alanlarının bütünlüğünün takip ettiği söylenebilir.

Tablo 5: 21. YY becerileri öz yeterlik algısı grup puan ortalaması altında olan (düşük) öğretmen adaylarının “yaşam başarısı bağlamında sahip olunması gereken becerilere” ilişkin görüşlerine dair betimsel istatistikler

Kategoriler	Alt Kategoriler	f	%
Sosyal gelişim ile ilgili beceriler	Atılganlık becerileri	9	9.9
	Uyma becerileri	8	8.8
	Öz yönetim becerileri	5	5.5
	Akran ilişkisi	5	5.5
	Akademik beceriler	4	4.4
	Yüksek sosyal gelişim	13	14.3
	Sosyal Beceriler Toplamı	44	48.4
Dil gelişimi ile ilgili beceriler	İletişim becerileri	8	8.8
	Dil becerileri	5	5.5
	Erken okuryazarlık becerileri	2	2.2
	Dil gelişimi toplamı	15	16.5
Öz bakım becerileri		11	12.1
Bilişsel gelişim ile ilgili beceriler		8	8.8
Öz düzenleme becerileri		4	4.4
İlkokula hazırlık becerileri		3	3.3
Gelişim alanlarının bütünlüğü		3	3.3
Motor gelişime ilişkin beceriler		2	2.2
Bireysel değerlendirmeye göre farklılaşma		1	1.1
Toplam		91	100

Tablo 5'e göre katılımcılar yaşam başarısı bağlamında çocukların sahip olması gereken beceriler içinde; en yüksek oranda, çocukların sosyal gelişim ile ilgili beceriler kategorisinde (f=44, %48.3) yer alan temel becerileri kazanmaları gerektiğini ifade etmişlerdir. Kategori detaylı incelendiğinde daha çok sosyal beceriler bağlamında (f=31, %34.1) yanıtlar verilmiştir. Bu bağlamda daha çok atılganlık becerilerine (f=9, %9.9) değinilmiştir. Bu becerileri uyma becerileri (f=8, %8.8), özyönetim becerileri (f=5, %5.5), akran ilişkileri (f=5, %5.5) ve akademik beceriler (f=4, %4.4) yanıtları takip etmektedir. Sosyal gelişim kategorisindeki sosyal becerileri, yüksek sosyal gelişim kategorisinde (f=13, %14.3) verilen yanıtlar takip etmektedir. 21. YY becerileri öz yeterlik algısı grup puan ortalaması altında olan katılımcılar, çocukların dil gelişimi ile ilgili temel becerileri kazanmaları gerektiğini belirtmişlerdir (f=15, %16.5). Bu bağlamda çocukların iletişim becerileri (f=8, %8.8), dil becerileri (f=5, %5.5) ve erken okuryazarlık becerilerini (f=2, %2.2) kazanmalarının gerekliliği vurgulanmıştır. Öğretmen adaylarının öz bakım becerileri (f=11, %12.1) bağlamında da çocukların beceri kazanması görüşünde oldukları görülmektedir. Bunu bilişsel gelişime ilişkin beceriler (f=8, %8.8), öz düzenleme becerileri (f=4, %4.4) ilkökula hazırlık becerileri (f=3, %3.3) ve tüm gelişim alanlarında temel beceri kazanımı (f=3, %3.3) yanıtları takip etmektedir. Gelişim alanlarının bütünlüğü bağlamında salt bir cevap yerine bütünsel gelişim yanıtı verilmiştir. Motor gelişim ile ilgili beceriler (f=2, %2.2) ve bireysel değerlendirmeye göre farklılaşma (f=1, %1.1) yanıtlarının ise öğretmen adaylarınca en az dile getirildiği görülmektedir. Bu noktada katılımcılardan bazılarının görüşleri ve görüşlerin dahil olduğu ilgili kategoriler şu şekildedir:

K₃: Arkadaşlık kurma becerisi, duygularının üstesinden gelme becerisi, okulla ilgili beceriler, güzel konuşma becerisi gibi beceriler onlar için faydalı olacaktır. [Sosyal gelişim ile ilgili beceriler, öz düzenleme becerileri, ilkökula hazırlık becerileri, dil gelişimi ile ilgili beceriler]

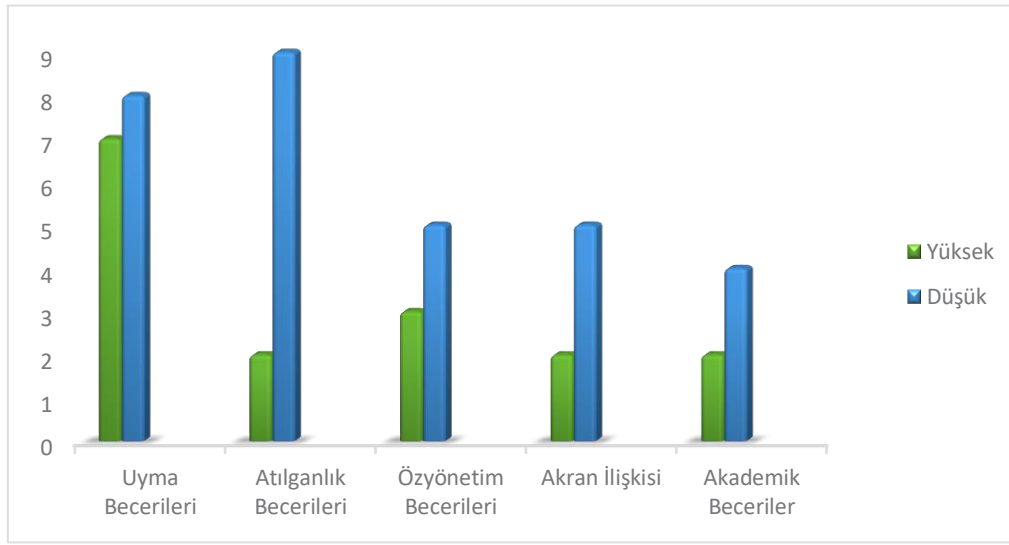
K₁₇: Öz bakım becerileri, iletişim ve sosyal beceriler [Öz bakım, dil gelişimi ile ilgili beceriler, Sosyal gelişim ile ilgili beceriler]

K₁₂₈ : Öz bakım ve bilgiyi anlamlandırma becerisi diyebilirim” [Özbakım ve bilişsel beceriler]

K₁₇₀ : “Temel yaşam becerileri ve öz bakım becerileri ile beraber sosyo duygusal alana yönelik olan tüm becerilerin temelinin sağlam olması gerektiğini düşünüyorum” [Sosyal gelişim ile ilgili beceriler, özbakım becerileri]

Bulgulara göre 21. YY becerileri öz yeterlik algısı grup puan ortalaması altında yer alan öğretmen adaylarının çocukların yaşama hazırlanması ve yaşam başarısı için sahip olması gereken temel beceriler arasında en çok sosyal gelişime yer verdikleri, bunu dil gelişimi ve öz bakım becerilerinin takip ettiği söylenebilir.

Öğretmen adayları içinde ortalamanın altında ve üstünde 21.YY beceri öz yeterliğine sahip olanların genel olarak yanıtlarının benzer olduğu görülmektedir. Bu noktada çocukların yaşam sürecinde kazanması gereken temel beceri için iki grubunda daha çok sosyal gelişime ilişkin beceriler yanıtını verdikleri görülmektedir. Sosyal gelişime ilişkin beceriler içinde sosyal becerilere ağırlık verildiği bu beceriler içinde de uyma becerileri bağlamında benzer; öz yönetim, akran ilişkisi ve akademik beceriler bağlamında ise farklı önceliklerinin olduğu en büyük farklılığın ise atılganlık becerileri bakımından olduğu şekil 1’de ifade edilmektedir.

Şekil 1. Katılımcı Yanıtlarının Karşılaştırılması

Çalışma grubu puan ortalaması üstünde ve altında 21. YY beceri öz yeterliliğinde olan öğretmen adaylarının verdikleri yanıtlar çoğunlukla benzer olmakla birlikte aradaki farklılık olarak ön plana çıkan alt sosyal beceri atılganlıktır. Çalışma grubu puan ortalaması altında 21. YY özyeterliliğine sahip öğretmen adaylarının atılganlık becerilerini daha fazla dile getirdiğini söylemek mümkündür. Bununla birlikte çalışma grubu puan ortalaması altında 21. YY özyeterliliğine sahip öğretmen adaylarının sosyal becerilerin her alanında puan ortalaması üzerinde 21. YY özyeterliliğine sahip olanlara göre daha fazla yanıtlar verdiği anlaşılmaktadır. Bu bulgunun çalışma grubu puan ortalaması altında öz yeterlik algısına sahip öğretmen adaylarının okul öncesi dönem çocuklarının sosyal becerileri bakımından daha fazla desteklenmesi fikrinden kaynaklanabileceği düşünülmektedir.

SONUÇ, TARTIŞMA VE ÖNERİLER

Okul öncesi öğretmen adaylarının 21. YY becerilerine yönelik öz yeterlik algıları ile öğrenme kavramı ve çocukların yaşam başarısı kazanması için öğrenmesi gereken temel beceriler hakkındaki görüşlerini incelemeyi amaçlayan bu araştırmanın sonuçları ışığında; çalışma grubunu oluşturan öğretmen adaylarının 21. YY becerilerine dair öz yeterlik puanlarının ölçme aracından alınabilecek orta puan değerinin üzerinde olduğu anlaşılmıştır. Araştırma amacı doğrultusunda elde edilen bu ilk sonuca göre katılımcıların 21. yüzyıl beceri öz yeterlikleri bakımından kendilerini yetkin gördükleri yorumu yapılabilir. Alan yazında öğretmen adaylarının 21. yüzyıl beceri öz yeterliklerini inceleyen bazı çalışmalarda da benzer sonuçlara ulaşılmıştır (Aydemir, Karalı ve Coşanay, 2020; Aygün vd., 2016; Erbek, 2021; Ghaith, 2010; Kozikoğlu ve Altunova, 2018; Özer, 2021; Peker, 2019; Yalçın – İncik, 2020). Bu noktada Eğmir ve

Erdem (2021) öğretmen adaylarının 21. YY öğrenen becerileri ve meslek öncesi öğretmen kimliği arasındaki ilişkiyi incelemiş olup; 21. YY becerilerine yönelik öz yeterliliğin orta düzeyde olduğu sonucuna ulaşmışlardır. Benzer şekilde öğretmenlerin 21. YY becerilerine yönelik öz yeterliğini inceleyen Sulaiman ve İsmail'de (2020) öğretmenlerin 21. YY becerilerine yönelik öz yeterliklerinin orta düzey ve üzerinde olduğu sonucuna ulaşmışlardır. Buna göre öğretmen adaylarının 21. YY becerileri öz yeterlik alguları bakımından kendilerine dair değerlendirmelerinin olumlu ve nispeten yüksek olduğu söylenebilir.

Mevcut araştırmada öğretmen adaylarının kendilerini en yetkin gördükleri 21. YY öz yeterlikleri alt boyutunun Bilgi, Medya ve Teknoloji becerileri alanı olduğu belirlenmiştir. Yani öğretmen adayları 21. YY becerileri arasından en çok bilgi, medya ve teknoloji becerileri anlamında kendilerini yeterli durumda değerlendirmektedir. Öğretmen adaylarının 21. YY becerilerini inceleyen Altunbay ve Bıçak (2018) ile Özdemir (2017) de bilgi, iletişim ve teknoloji becerilerinde öz yetkinliğin öne çıktığını belirlemiş ve bu durumu öğretmen adaylarının medya ve teknoloji ile daha fazla iç içe olmalarından kaynaklandığı biçiminde yorumlamıştır. Özellikle artan sosyal medya kullanımının bu durumda etkili olduğunun altını çizmişlerdir. Durum öğretmenler açısından incelendiğinde öğretmenlerin de kendilerini bilgi, medya ve teknoloji kullanımına hazır (Lubis, Hassan ve Hamzah, 2017) ve yetkin (Çelebi ve Sevinç (2019) hissettikleri belirlenmiştir. Sang ve arkadaşları durumu öğretmenlerin 21. YY beceri öğrenme yeterlilikleri ile bilgi, medya ve teknoloji becerileri arasındaki ilişkiye değinerek açıklamaktadır. Buna göre öğretmenlerin 21. YY becerilerinin yüksek olması onların bilgi, medya ve teknoloji becerilerinin de daha iyi olması biçimde açıklayabilir. Ancak öğretmen adaylarının ve öğretmenlerin bilgi, medya ve teknoloji hakkında hissettikleri yetkinliğin kaynakları ve uygulamaya yansımalarının detaylı olarak araştırılmasının önemli olduğu düşünülmektedir.

Mevcut araştırmada çalışma grubu içinde 21. yüzyıl becerileri bakımından grup puan ortalaması altında ve grup puan ortalaması üstünde olan öğretmen adaylarının öğrenme kavramını tanımlamaları istenmiş ve her iki grubun da öğrenmeye dair tanımlamalarında en çok öğrenmenin davranışsal özelliklerini vurguladıkları belirlenmiştir. Öğrenmenin davranışsal özellikleri arasında en sık dile getirilen özelliği süreklilik olmakla birlikte öğrenmenin yaşam boyu devam eden bir süreç olduğundan bahsedilmiştir. Öğrenme kavramı alan yazında da davranış değişikliği, gelecekteki öğrenme potansiyelini artıran yaşantıya dayalı süreç olarak ele alınmaktadır (Ambrose ve diğerleri, 2010; Bower ve Hilgard, 1981). Karatepe'nin (2021) öğretmen adaylarının 21. YY becerilerine yönelik öz yeterlik algularını incelediği çalışmasında da öğretmen adayları ölçme aracındaki maddeler arasından en yüksek puanı "öğrenmenin yaşam boyu devam eden bir süreç olduğunu bilirim" maddesinden almışlardır. Öğrenmenin sürekli devam eden deneyimleri de içine alan bir süreç olduğu göz önünde bulundurulduğunda (Senemoğlu 2020; Terry, 2011); öğretmen adaylarının lisans eğitimlerinde edindikleri kuramsal bilgilerinin cevaplarında etkili olduğu ve bunu içselleştirdiklerini söylemek mümkündür.

Çalışma grubu ortalamasına göre 21. yüzyıl becerileri bakımından grup puan ortalaması altında ve üstünde kalan öğretmen adaylarının çocukların hayata hazır olması ve yaşam başarısı kazanmaları için ihtiyaç duydukları becerileri sıralamışlardır. Verilen yanıtlar arasında en çok dile getirilen beceriler sosyal gelişim hakkında olmuştur. Bunu dil gelişimi hakkındaki beceriler, özbakım becerileri ile bilişsel beceriler takip etmiştir. Bunun yanında grup puan ortalamasının üzerindeki öğretmen adayları gelişim alanlarının bütünlüğüne vurgu yapmıştır.

Sosyal gelişim alanında öğretmen adaylarının altını çizdikleri becerilerinse sosyal beceriler ve sosyal duygusal gelişime yoğunlaştığı görülmektedir. Erken dönemlerden itibaren sosyal ve duygusal anlamda gelişim gösteren çocukların yaşam sürecinde çevresindeki bireyler ile olumlu iletişim kurdukları bilinmektedir (Denham ve Weissberg, 2004). Bu çocukların daha düşünceli oldukları, sorumluluktan kaçmadıkları ve kendilerini daha iyi ifade ettikleri de vurgulanmaktadır (Elias ve Weissberg, 2000). Bunların yanı sıra Dünya Ekonomik Forumu'nca (WEF, 2016) belirlenen 21. YY beceri kriterlerinde de sosyal-duygusal gelişimin desteklenmesi ön plana çıkmaktadır. Bu anlamda öğretmen adaylarının çocukların hayata hazırlanması ve yaşam başarısı için ihtiyaç duyabilecekleri becerilerin farkında oldukları ve çocuklara yaşam sürecinde daha çok sosyal becerilerin kazandırılması gerekliliğini belirttikleri görülmektedir.

Her iki grupta yer alan öğretmen adayları da sosyal duygusal gelişim ve sosyal becerilere değinmiş olmakla birlikte, grupların dile getirdiği ortak ve farklı özellikler vardır. Ortak olarak vurgulanan özellik uyma becerisiyken; özyönetim, akran ilişkisi ve akademik beceriler grup ortalamasının üzerinde 21.YY öz yeterliliğine sahip olan öğretmen adaylarınca daha çok vurgulanmıştır. Atılganlık becerisi ise 21.YY öz yeterliliğine grup ortalaması altında sahip olan öğretmen adaylarınca ifade edilmiştir.

Sosyal beceri olarak uyma becerileri; yönergeler ve kurallara uyma, paylaşma, sorumluluk alma ve sorumluluklarını yerine getirme becerilerini içermektedir (Calderella ve Merrell, 1997). Lane ve arkadaşlarının (2007) yapmış olduğu çalışmada, öğretmen ve ailelerin çocukların sahip olması gereken sosyal beceriler bağlamında; yönergeler ve sosyal kurallara uyma, problem durumlarında uygun davranma durumlarını önemli olarak ifade ettikleri görülmektedir. Arkadaşları ile iletişim kurma, arkadaşlık kurma ve akranlarının haklarını savunma, birlikte oyun oynayabilme becerilerini içeren akran ilişkileri becerisi de önemli sosyal beceri alt boyutlarından biridir (Calderella ve Merrell, 1997). Çocukların yaşam sürecinde ve sosyo-psikolojik sağlımlıkları üzerinde akran ilişkileri önemli bir yere sahiptir (Chen, vd., 2005). Bu anlamda çocukların yaşama hazırlanması ve yaşam başarısı hakkında öğretmen adaylarının önemli buldukları uyma becerisinin yerinde ve değerli bir edinim olduğu söylenebilir.

Grup ortalamasının üzerinde 21.YY öz yeterliliğine sahip olan öğretmen adaylarının daha çok dile getirdiği özyönetim becerileri; öfke kontrolü, eleştirilere açık olabilmek, problemler karşısında soğukkanlı olabilmek ve anlaşılabilme becerilerini ifade etmektedir (Calderella ve Merrell, 1997). Öz yönetim becerisi çocukların okul sürecinde ve yaşam sürecinde başarılı olabilmesi için gerekli olan temel becerilerden biridir (Yalçıntaş-Sezgin, 2018). Araştırmada öğretmen adaylarının çocuklara kazandırılması gereken beceriler arasında bu beceriye değinmeleri yaşam sürecinde gerekli olan bir beceri olmasından kaynaklı olabilir. Sosyal beceriler bağlamında değerlendirilen akademik beceriler; özerk olarak görevlerini yerine getirebilme, yönergeleri dinleyerek anlamlandırabilme, boş zamanlarını değerlendirebilme durumunu ifade etmektedir. Erken dönemlerde akademik becerileri kazanmak önemli olmakla birlikte (Hills, 2005), erken dönemde kazanılmış olan akademik beceriler daha karmaşık becerilerin kazanılmasında da ön koşuldur (Uyanık ve Kandır, 2010). Bu bağlamda öğretmen adaylarının akademik becerilere değinmesinin bir sebebinin de okul öncesi dönem çocuklarının ilkokula hazırlanıyor olması, daha karmaşık akademik becerileri yerine getirebilmek için temel akademik becerileri ön koşul olmasının bilince olmalarından kaynaklı olabilir.

Atılganlık ise grup ortalamasının altında 21.YY öz yeterliliğine sahip öğretmen adaylarının vurguladığı beceri olmakla birlikte; bireylerin çevrelerindeki insanların yaşantılarına ve haklarına saygılı olarak, süreçte kendilerini kolaylıkla ifade edebilmeleri için gerekli olan bir beceri olup; mutlu bir yaşam içinde temel becerilerden biridir (Alberti ve Emmons, 2017; Arslantaş, Adana ve Şahbaz, 2013; Kamaraj, 2004; Langrish, 1981). Sosyal bir beceri olarak atılganlıkta bireysel ve kültürel süreçler önemli rol oynamaktadır (Bal, 2006). Bu araştırmada grup ortalamasının altında 21. YY öz yeterliliğine sahip okul öncesi öğretmen adaylarının bireysel ve kültürel farkları değişkenler olarak ele alınmamıştır. Dolayısıyla bu konuda net bir yorum yapmak mümkün olmamakla birlikte öğretmen adaylarının bireysel ve kültürel özelliklerinin etraflıca ele alınarak onların 21. YY becerilerine yönelik öz yeterlikleri anlamında incelenmesinin ve mesleklerinde çocukların yaşama hazırlanması, yaşam başarısına dair görüşleri bağlamında değerlendirilmesinin önemli bir perspektif sunabileceği düşünülmektedir.

Tüm bu sonuçlar bağlamında 21. YY becerilerine yönelik öz yeterlik algılarının tespiti bağlamında okul öncesi öğretmen adaylarının öğrenme kavramı ile erken çocukluk dönemindeki çocukların yaşam başarısı kazanması için gerekli olan becerilere dair görüşlerini inceleyen araştırmada; 21. Yüzyıl becerilerine ilişkin öz yeterlik algıları bakımından öğretmen adaylarının ölçme aracından alınabilecek orta puan değerinin üzerinde olduğu, öğrenme ve çocukların yaşam başarısı için edinmeleri gereken becerileri bakımından genel anlamda benzer görüşlerde oldukları anlaşılmıştır. Araştırma nihayetinde 21. YY becerilerine yönelik öz yeterlik algıları bağlamında öğretmen adaylarıyla yahut öğretmenlerle gerçekleştirilecek çalışmalarda katılımcı görüşlerinin derinlemesine incelenmesinin yanı sıra uygulamalarına dair gözlemlerin yapılarak öz yeterliklerinin yansımalarının da değerlendirilmesi alan yazına değerli katkılar sağlayacaktır. Bunun yanı sıra katılımcı grupla yüz yüze çalışmak, kültür bağımlı ve kültür bağımsız çalışma süreçleri kurgulayarak bunlar arasındaki farklılaşmaları incelemek de önerilebilir. Daha fazla sayıda katılımcı ile çalışmak ve bireysel özellikler ile lisans eğitim içerikleri gibi çevresel özelliklerle birlikte incelemelerin yapılması aynı zamanda 21. YY bağlamında eğitim teknolojilerine ilişkin farkındalıkları artırma çalışmalarının yapılması da mevcut araştırma nihayetinde sunulan öneriler arasındadır.

KAYNAKÇA

- Alberti, R., & Emmons, M. (2017). *Your Perfect Right: Assertiveness and Equality in Your Life and Relationships* (Tenth Edition). Oakland: New Harbinger Publications
- Altunbay, M. ve Bıçak, N. (2018). Türkçe Eğitimi derslerinde “Z Kuşağı” bireylerine uygun teknoloji tabanlı uygulamaların kullanımı, *Zeitschrift Für Die Welt Der Türken*, 10 (1), 127-142.

- Ambrose, S.A., Bridges, M.W., DiPietro, M., Lovett, M.C., & Norman, M.K. (2010). *How learning works: Seven research-based principles for smart teaching*. San Francisco, CA: Jossey-Bass.
- Arslantaş, H., Adana, F., & Şahbaz, M. (2013). Lise öğrencilerinin atılganlık düzeylerinin bazı değişkenler açısından incelenmesi. *Florence Nightingale Journal of Nursing JF – Journal*, 21 (2), 76-84.
- Aydemir, H., Karalı, Y., & Coşanay, G. (2020). Sosyal bilgiler öğretmen adaylarının 21. yüzyıl öğretene ve öğrenen becerilerinin incelenmesi. *USBAD Uluslararası Sosyal Bilimler Akademi Dergisi* 2(4), 1199-1214.
- Aygün, Ş. S., Atalay, N., Kılıç, Z. & Yaşar, S. (2016). Öğretmen adaylarına yönelik 21. yüzyıl becerileri yeterlilik algıları ölçeğinin geliştirilmesi: geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *PAU Eğitim Fakültesi Dergisi*, 40, 160-175.
- Bal, E. (2006). *İlköğretim öğrencilerinin benlik algıları ile atılganlık düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi* (Yüksek lisans tezi). Marmara Üniversitesi, İstanbul.
- Bower, G.H., & Hilgard, E.R. (1981). *Theories of learning*. Englewood Cliffs, Nj: Prentice-Hall.
- Calderella, P. K & Merrell, W. (1997). Common dimensions of social skills of children and adolescents: A taxonomy of positive behaviors. *Schools Psychology Review*, 26(2), 264-278
- Chen, X., Chang, L. , He, Y., & Liu, H. (2005). The peer group as a context: Moderating effects on relations between maternal parenting and social and school adjustment in Chinese children. *Child Development*, 76, (2), 417-434.
- CLASS. (2014). Teacher-child interactions in early childhood: Research summary. Erişim: http://cdn2.hubspot.net/hub/336169/file-126.533.5269-pdf/PDF_or_Documents/Research-Summary_TeacherChild_Interactions.pdf?t=141.235.5997000
- Colker, L. J. (2008). Twelve characteristics of effective early childhood teachers. *Beyond the journal Young Children on the Web*, 1-6.
- Creswell, W.J. (2019). *Karma yöntem araştırmalarına giriş* (2. baskı). (M. Sözbilir, Çev.) Ankara: Pegem Akademi.
- Davis, J.G. (2018). A study of k-12 teachers' perceptions of teacher self-efficacy in relation to instruction of 21st century skills (Doktora Tezi). Neumann University, Division of Education and Human Services, USA
- Deanna-Ramey, M. (2016). 21st Century teaching and learning. *Young Children*, 71(3). <https://www.naeyc.org/resources/pubs/yc/jul2016/21st-century-teaching-learning>
- Denham, S.A. ve Weissberg, R.P. (2004). Social-emotional learning in early childhood: What we know and where to go from here. In E. Chesebrough; P. King, T.P. Gullota, ve M. Bloom , *A blueprint for the promotion of prosocial behavior In early childhood*, 13-50. New York: Kluwer Academic/Plenum Publishers.
- Eğmir, E. ve Erdem, C. (2021). Öğretmen adaylarının meslek öncesi öğretmen kimliklerinin yordayıcı olarak 21. yüzyıl öğrenen becerileri. *Trakya Eğitim Dergisi*, 11(2), 953-968.
- Elias, M.J. ve Weissberg, R.P. (2000). Primary prevention: educational approaches to enhance social and emotional learning. *Journal of School Health*, 70(5), 186 – 190.
- Erbek, İ. (2021). Öğretmen adaylarının veaday öğretmenlerin öğretmenlik mesleği genel yeterlikleri ile 21. yüzyıl becerileri öz yeterlikleri (Yüksek lisans tezi). Siirt Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Siirt.
- Galinsky, E. (2019). *Gelişen zihin* (Çev. K. Tozduman Yaralı, E. Cesur). Ankara: Nobel Yaşam.
- Ghaith, G. (2010). An exploratory study of the achievement of the twenty-first century skills in higher education. *Education Training*, 52(6/7), 489-498.
- Hills, V. (2005). Preschool preparation: the importance of an early academic foundation. The Free Library Articles and Books. Web: http://findarticles.com/p/articles/mi_m0EIN/is_2005_Feb_19/ai_n9774660/
- International Society for Technology in Education. (2016). ISTE Standards for Students – Turkish. Erişim 14.01.2023 <https://www.iste.org/standards/standards-in-action/global-reach>
- International Society for Technology in Education. (2017). ISTE Standards For Educators. Erişim: 14.01.2023, <https://www.iste.org/standards/for-educators>
- Kamaraj, I. (2004). *Sosyal beceri değerlendirme ölçeğinin türkçeye uyarlanması ve beş yaş çocuklarının atılganlık sosyal becerisini kazanmalarında eğitimci drama programının etkisi* (Doktora Tezi). Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Kamboj, P. (2014). 21st century skills: a wake up call for inservice teachers. *Scholarly Research Journal For Humanity Science ve English Language*, 2 (11), 2687-2691.
- Karatepe, R. (2021). Öğretmen adaylarının 21. yüzyıl becerileri öz yeterlilik algılarının incelenmesi. *Uluslararası İnovatif Eğitim Araştırmacısı*, 1(2) 79-87.

- King, M. M.(2012). Twenty first century teaching and learning: Are teachers prepared?.(Yüksek Lisans Tezi). College of Saint Elizabeth, California.
- Kozikoğlu İ., & Altunova N., (2018). Öğretmen adaylarının 21. yüzyıl becerilerine ilişkin öz-yeterlik algılarının yaşam boyu öğrenme eğilimlerini yordama gücü. *Yükseköğretim ve Bilim Dergisi* 8(3), 522-531.
- Lane, K.L., Stanton-Chapman, T., Jamison, K.R.,& Phillips, A. (2007). Teacher and parent expectation of preschoolers behavior. Social skills necessary for success. *Topics in Early Childhood Special*, 27(2), 86-97.
- Langrish, S.V. (1981). *Assertiveness training improving interpersonal relations*. UK: GowerPub
- Lubis, M.A., Hassan, W. N. S. W. & Hamzah, M. I. (2017). Tahap pengetahuan kesediaan guru-guru Pendidikan Islam sekolah menengah di Selangor terhadap penggunaan multimedia dalam pengajaran Pendidikan Islam, *ASEAN Comparative Education Research Journal on Islam and Civilization*, 1(1), 1-13,
- Milli Eğitim Bakanlığı. (2013). *Okul Öncesi Eğitim Programı*. Ankara.
- Milli Eğitim Bakanlığı. (2011). *Meb 21. Yüzyıl Öğrenci Profili*. Ankara: Milli Eğitim Bakanlığı, Eğitimi Araştırma ve Geliştirme Dairesi Başkanlığı.
- Miles, M. B., & Huberman, A.M. (1994). *Qualitative data analysis : an expanded sourcebook*. (2nd Edition). SAGE Publications.
- Oktay, A. (1999). *Yaşamın sihirli yılları: Okul öncesi dönem*. Epsilon. ISBN: 978.975.3311670.
- O'Neal, L. J., Gibson, P., & Cotten, S. R. (2017). Elementary school teachers' beliefs about the role of technology in 21st-century teaching and learning. *Computers in the Schools*, 34(3), 192-206.
- Öğretmen Yetiştirme ve Geliştirme Genel Müdürlüğü (2017). Öğretmenlik mesleği genel yeterlikleri. Erişim adresi: http://oygm.meb.gov.tr/meb_iys_dosyalar/2017_12/11115355_YYRETMENLYK_MESLEYY_GENEL_YETERLYKLERI.pdf
- Özdemir, Ş. (2017). *Kuşaklar teorisine göre Türkiye'deki gençlerin medya kullanım alışkanlıkları ve İstanbul örneği* (Yüksek Lisans Tezi). Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Özer, M. (2021). *Sınıf öğretmenlerinin 21.yüzyıl becerilerine yönelik yeterlilik algıları ile dijital okuryazarlık düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi* (Yüksek lisans tezi). Fırat Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Elazığ.
- Partnership for 21st Century Skills. (2009). Framework for 21st century learning. Erişim: <https://www.battelleforkids.org/networks/p21>
- Peker, B. (2019). *Sosyal bilgiler öğretmen adaylarının 21.yüzyıl öğrenen becerilerini kullanım düzeylerinin incelenmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Niğde.
- Sang, G., Liang, J.-C., Chai, C. S., Dong, Y., & Tsai, C.-C. (2018). Teachers' actual and preferred perceptions of twenty-first century learning competencies: A Chinese perspective. *Asia Pacific Education Review*, 19(3), 307-317. Doi: 10.1007/s12564 - 018-9522-0.
- Selçuk, Z. (2007). *Eğitim psikolojisi*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Senemoğlu, N. (2020). *Gelişim, Öğrenme ve Öğretim Kuramdan Uygulamaya* (27. Baskı). Ankara: Anı Yayıncılık
- Sulaiman, J., & Ismail, S.N. (2020). Teacher competence and 21st century skills in transformation schools 2025 (TS25). *Universal Journal of Educational Research*, 8(8), 3536-3544. doi: 10.13189/ujer.2020.080829
- Terry, W. S. (2011). *Öğrenme ve Bellek. Temel İlkeler, Süreçler, İşlemler*. Banu Cangöz (Çev.Ed.). Ankara: Anı Yayıncılık
- Trilling, B., & Fadel, C. (2009). *21st Century Skills: Learning for Life in Our Times*. San Francisco, CA: John Wiley & Sons.
- Uyanık, Ö., Kandır, A. (2010). Okul Öncesi Dönemde Erken Akademik Beceriler. *Kuramsal Eğitimbilim Dergisi*, 3(2), 118-134.
- Voogt, J., & Roblin, N. P. (2012). A comparative analysis of international frameworks for 21st century competences: Implications for national curriculum policies. *Journal of curriculum studies*, 44(3), 299-321.
- Wagner, T. (2008). *The global achievement gap: Why even our best schools don't teach the new survival skills our children need-and what we can do about it*: Basic Books.
- WEF (World Economic Forum). (2016). New Vision for Education: Fostering Social and Emotional Learning through Technology. Erişim Tarihi:15.01.2023 <https://www.weforum.org/reports/new-vision-for-education-fostering-social-and-emotional-learning-through-technology>.
- Yalçın-İncik, E. (2020). Öğretmenlerinin yaşam boyu öğrenme eğilimleri ve 21.yüzyıl öğrenen becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*. 20(2), 1099-1112.
- Yalçıntaş Sezgin, E. (2018). Okul öncesi dönemde yaşam becerileri. *Avrasya Sosyal ve Ekonomi Araştırmaları Dergisi* , 5 (12) , 710-719 .

Investigation of the 21st Century Skill Self-Efficacy of Preschool Teacher Candidates; Concept of Learning and Young Childrens Life Success

Öznur ARSLAN NİZAM^{ID}, Ezgi AKŞİN YAVUZ^{ID}

Introduction and purpose

The aim of the present study was to investigate pre-service teachers' self-efficacy for 21st century skills. The study also aimed to examine the opinions of teacher candidates with high and low 21st century skills on the concept of learning and the skills that children should have for life success.

Literature Review

The 21st century has brought about changes and developments in learning styles as well as professional changes. In order to become the "chosen person" of the new century, it has become critical for individuals to have certain competencies in the changing learning and work processes. Undoubtedly, the state of having these competencies is also reflected in the roles of human beings in life (learner, employee, social, etc.). In the information age, which is described as Education 4.0, the demand for individuals who have the ability and equipment to transfer their minds to real life has increased (Trilling & Fadel, 2009). 21st century skills are shown in different classifications in the literature (ISTE, 2017; ISTE, 2016; P21, 2009; Wagner, 2008; WEF, 2016). It is an undeniable fact that the of education systems and teachers, who are the elements of this system, undertake critical responsibilities at the point of acquiring these skills. At this point, it is important for teachers who will raise the children of the new century to gain self-awareness and become equipped with their development, and to acquire and internalize these skills before starting the profession by creating awareness about 21st century skills.

Methodology

The study was designed in explanatory sequential design as a mixed research method. The sample of the study consisted of 200 pre-school teacher candidates' and data were collected from this group. The sample of the study consists of 180 women and 20 men, 169 student studying at a state university and 31 students studying at a private university. The study employed the 21st Century Skills and Competences Scale developed by Aygün, Atalay, Kılıç ve Yaşar (2016) consisting of 42 questions and the semi-structured interview form consisting of 2 questions prepared by researcher. The Cronbach Alpha coefficient of the 21st Century Skills and Competences Scale is .88 and the scale consists of three dimensions: learning and inovation, life and career and information, media and technology. The interview form prepared by the researchers aims to obtain the opinions of pre-school teacher candidates about learning and the skills that preschool children may need in preparation for life. Percentages, frequencies, means and standard deviation were used in the analysis of the obtained data. Content analysis was used in the analysis of interview questions.

Results, conclusion and suggestions

In the context of all these results, in the research that examines the views of pre-school teacher candidates about the concept of learning and preparing young children for life in the context of 21st century skill self-efficacy; It was

understood that pre-school teacher candidates' self-efficacy perceptions regarding 21st century skills were average and above, and they had similar views in terms of learning and the skills that children should acquire for life success in general.

It is thought that the fact that the research was conducted during the Covid-19 pandemic period affected the data obtained from this research. In this context, it is thought that in order to reach wider audiences and get more detailed answers from the participants, the research should be conducted face-to-face, practical research should be carried out on how well pre-service teachers can use these skills in the teaching practice process, and individual and cultural characteristics of pre-service teachers should be examined. In addition to these, it is recommended to examine the curriculum of the pre-school teacher candidates at the universities where they are educated and to develop 21st century skill-based innovative, alternative teaching curricula and models by forming the learning and teaching processes.

ARAŞTIRMANIN ETİK İZİNİ

Etik kurul izni alınan kurum adı: Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Araştırmaları Etik Kurulu Başkanlığı

Etik kurul izni tarihi ve sayısı: 01.03.2021 tarih ve 25887 sayılı kararı

ARAŞTIRMACILARIN KATKI ORANI

Yazarların mevcut araştırmaya katkısını yüzde olarak belirtiniz. Örneğin iki yazar varsa 1. yazarın araştırmaya katkı oranı %60, 2. yazarın oranı ise %40'dır. Bunun yanı sıra yazarlar araştırmanın hangi aşamalarına katkıda bulunduysa bunu açık bir şekilde ifade ediniz:

Bu araştırma için 1. yazarın araştırmaya katkı oranı %70, 2. yazarın araştırmaya katkı oranı ise %30'dur. İlgili makale ilk yazarın tez çalışmasından üretilmiş 2. yazar ise eklemeler ile katkıda bulunmuştur.

ÇATIŞMA BEYANI

Bu araştırma için yazarlar arasında çıkar çatışması bulunmamaktadır.

Bu makaleye atıf yapmak için / To cite this article:

Arslan-Nizam, Ö. & Akşin-Yavuz, E. (2024). Okul öncesi öğretmen adaylarının 21. yy beceri öz yeterliklerinin incelenmesi; öğrenme kavramı ve küçük çocukların yaşam başarısı. *Temel Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 4 (1): 1-16. doi: 10.55008/te-ad.1348299